

Øre udover, hvad de i øvrigt betale til Statskassen, synes jeg rigtignok, at efter at de altsaa have været med til tidligere at betale de andre Baner, er det temmelig meget at forlange af disse Egne, at de ikke alene skulle betale Halvparten, altsaa hvad de have lovet at tilskyde, men ogsaa betale Statens Tilskud til Banerne; thi det er vel egentlig Meningen, at man vil fortsætte med Værdistigningskatten, ikke alene indtil Banen er betalt, men ogsaa ud derover. Jeg skulde ikke være uvillig til — det tror jeg ogsaa, jeg sagde før — at stemme for, at § 14 i Loven af 1908 udgik. Jeg tror nu for Resten heller ikke, at den Lov, vi her ere i Færd med at give, vil give et saa overordentlig stort Beløb, at Staten ikke nok kunde undvære sin Part af denne Værdistigning. Derfor tror jeg ikke, der kan være Tale om, at noget gaar i Stykker, fordi vi ikke vedtage dette Lovforslag. Jeg indrømmer, at hvis vi nægte dette Lovforslag, maa der gøres noget overfor § 14 i Jernbaneloven af 1908, og kunde vi enes om at slette den, var jeg allerbedst tilfreds.

Ministeren for offentlige Arbejder ad interim (Weimann): I Anledning af Udtalelser af det ærede Medlem fra Hjørring (Jungersen) skal jeg tillade mig at bemærke, at det ikke gaar an at opheve § 14, idet Kommunerne have tegnet deres Bidrag under Hensyn til § 14, og hvis den skulde blive ophevet, vilde de kunne kræve deres Bidrag tilbagebetalte, respektive, i de Tilfælde, hvor Bidragene ikke ere indbetalte, være løste fra deres Tegning.

Jungersen: Ja, det kan være paa visse Egne. Men der er mange Egne, hvor man har tegnet sine Bidrag til Jernbaner, længe før vi fik Loven af 1908 med dens § 14. Jeg tror derfor ingenlunde, det overalt vil slaa til, hvad den højtærede Minister udtalte. Og jeg tvivler meget om, at Kommunerne vilde sætte sig imod, at § 14 udgik, thi da vilde de have større Chance for større Tilskud.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Den sidste Udtalelse af det ærede Medlem fra Hjørring (Jungersen) forstod jeg oprigtig

talt ikke: at Kommunerne skulde have større Chancer for at faa de Penge, de maa udrede til Jernbaneanlæg, helt eller delvist dækkede, naar vi ikke fik Jernbaneskylden. De have jo en Sikkerhed for, at de i alt Fald faa noget, hvis vi faa Jernbaneskylden, men ellers ville de ikke kunne faa noget.

I øvrigt kan jeg indskrænke mine Bemærkninger, idet den højtærede Minister allerede har gjort opmærksom paa, at det ikke gaar an at slette § 14. Nu sagde det ærede Medlem, at mange havde tegnet deres Bidrag længe før der kom nogen § 14, for de havde givet Tilsagn til Bidrag om Baneanlæg, inden Loven blev vedtagen. Det sidste er rigtigt. Men noget andet er, og det er det ærede Medlem sikkert ogsaa bekendt med, naar han husker sig om, at der i hvert Fald for meget faa, om i det hele taget for noget Jernbaneanlæg, har været Mulighed for at give Koncession uden paa ny at kræve Tilsagn, enten fordi der ikke har foreligget Tilsagn om at deltage i Overskridelserne, eller fordi de givne Tilsagn have været knyttede til bestemte Betingelser. Det er meget almindeligt, at Kommunerne have tegnet Bidrag under Forudsætning af, at der bliver en Holdeplads eller Station der eller der, men man kan ikke give Koncession, saa længe Bidragene ere knyttede til saadanne Betingelser. Saa vidt jeg erindrer, var det da for de Koncessioners Vedkommende, jeg havde den Ære at skrive under paa, nødvendigt at korrespondere med de paagældende Koncessionssøgere for at faa hævet de forskellige Klausuler, og Kommunerne have i Virkeligheden derigennem maattet forny deres Tilsagn, saa de kunne saa udmærket skyde sig ind under, at det og det have de gjort under Forventning om, at de saa fik Tilskud af denne Jernbaneskyld.

Jeg forstaaer, at det er haabløst at faa det ærede Medlem til at indse, at det er retfærdigt at lade de Folk, der faa en særlig Fordel af Jernbanerne, betale en særlig Skat af den. Det ærede Medlem sagde, at mange Kommuner have maattet betale endogsaa store Bidrag til de Baner, de have faaet, og nu kommer man og siger: I skulle betale ekstra Skat for eders Baner. Nej, det siger man ikke. Lad os tænke os, at en Kommune i Forvejen